

PALEISTA NAUJA RAKETA

Sutinkamai su planu paruošti galingesnę balistinę daugelio pakopų raketą sunkiesiems Žemės palydovams leisti ir kosminiams skridimams į Saulės sistemos planetas, š. m. sausio 31 d. vakare ši raketa buvo paleista antrą kartą.

Priešpaskutinė raketos pakopa su paskutinės pakopos maketu š. m. sausio 31 d. 19 valandą 58 minutės Maskvos laiku pasiekė nustatytą rajoną Ramiojo vandenyno akvatorijoje.

Raketos paskutinės pakopos maketą stebėjo skrendantį atmosferoje ir užfiksavo krintantį į vandenį radiolokacinės, optinės ir akustinės stotys, įrengtos laivuose.

Pagal atliktų matavimų duomenis, vėl patvirtinta, kad raketos skridimas valdomas labai tiksliai. Š. m. sausio 31 d. paleidimu sėkmingai baigtas dabartinis paruošimo etapas. Ryšium su tuo TASS-as įgaliotas pareikšti, kad rajone, apribotame koordinatomis, kurios nurodytos TASS-o 1960 m. sausio 8 d. pranešime, pirma laiko, vasario 1 d. gali laisvai plaukti laivai ir skraidyti lėktuvai.

1960 m. vasario 1 d. 0 val. 27 min. Maskvos laiku trečiasis dirbtinis palydovas baigė savo 9000-ąjį apsisukimą aplink Žemę. 626 paras skrieja trečiasis tarybinis Žemės palydovas. Per tą laiką jis nuskriejo 408 milijonus kilometrų.

9.000

Iki 9000-ojo apsisukimo palydovo sukimosi periodas sutrumpėjo 13,1 minutės ir buvo lygus 92,85 minutės. Sukimosi periodo kitimas per parą palyginti su jo pradine reikšme padidėjo penkis kartus ir ateityje intensyviai didės. Palydovo orbitos apogėjus sumažėjo nuo 880 kilometrų iki 640 kilometrų. Palydove sumontuotas radijo siųstuvas „Majak“, veikiantis 20,003 megahercų dažnumu, toliau pastoviai perduoda signalus, kaip palydovas skrieja Saulės apšviestais orbitos ruožais.

Trečiojo dirbtinio Žemės palydovo skirijimas sėkmingai toliau stebimas radiotechnikos ir optikos priemonėmis.

(TASS-ELTA)

TSRS Ministrų Taryboje

Sėkmingai atlikus 1959 metų Visasąjunginių gyventojų surašymą, TSR Sąjungos Ministrų Taryba pareiškė padėką visiems darbuotojams, padėjusiems atlikti 1959 metų Visasąjunginių gyventojų surašymą.

[monių, įstaigų ir organizacijų vadovai privalo įrašyti į darbuotojų darbo knygas jiems pareikštą padėką.

Naujos statybos

Jono Biliūno gatvėje, netoli vidurinės mokyklos rūmų, ryškėja naujų statybų kontūrai. Praeis keletas mėnesių, ir čia išaugs dvylikos ir aštuonių butų gyvenamieji namai. Siuo metu vykdomi paruošiamieji žemės darbai, ruošiamas vieta pamatams.

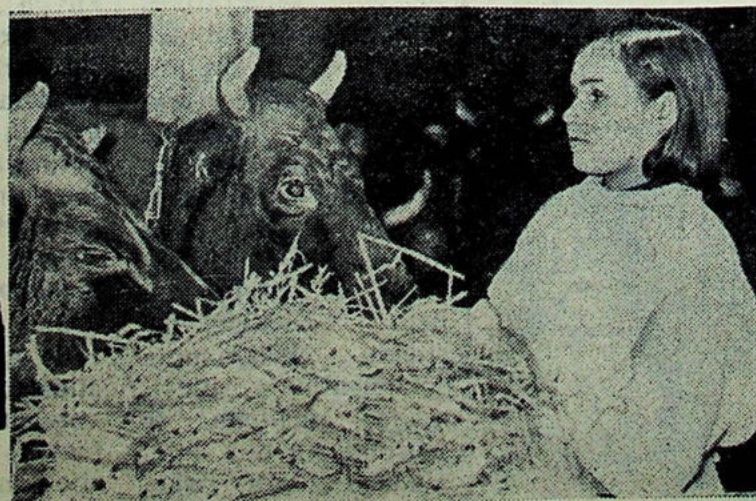
Kitoje miesto pusėje, ties naujaisiais „Spartako“ fabriko korpusais, yra dar viena nauja statybos aikštelė, kurioje darbuojasi statybos-montavimo valdybos statybininkai. Šioje vietoje bus pastatyti dar trys daugiabučiai gyvenamieji namai, kuriuose apsigyvens statybos-montavimo valdybos darbininkų bei tarnautojų šeimos.

M. Zenėnas

Zenel Cijūnalytė nėra dar nė šešiolikos metų. Tačiau melžėjos patyrimą ji turi gana didelį. Prieš trejus metus, dar besimokydama šeštoje klasėje, Nemenčinės rajono „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje Zenė jau melžė 13 karvių, o po metų jos prižiūrimų karvių skaičius padidėjo iki 16. Dabar ji mokoši. Svenčionių rajono Cirkliško žemės ūkio techniku. Z. Cijūnalytė beveik kasdien užsuka į „Cirkliško“ tarybinio ūkio fermas. Čia ji mokoši iš pirmaujančių melžėjų.

Nuotraukoje: Z. Cijūnalytė tarybinio ūkio fermoje.

B. Bučello (ELTOS) nuotr.

1960 m.

vasaris

4 d.

Ketvirtadienis

Nr. 11 (1098)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

MES SAKOME: —

„DŽIUGŪS DALYKAI“

Prieš keletą metų, būdavo, nueini į kolūkiečių susirinkimą ir norisi užsikimšti ausis. Vienas šaukia: „Javai supuvo. Kiaulės purvynė mirkšta“. Antras kandžiai prideda: „Koks pirmininkas, toks ir kolūkis...“ Ką pasakysi — nesisekė buvusiam kolūkiui vadovui Puodžiūnui. Vyras stiklelius matuodavo, o visuomeninio ūkio nežiūrėjo.

Visai kitokie reikalai dabar. Prieš dvejus metus pradėjo vadovauti kolūkiui komunistas Nazarovas. Per tą laiką dideli pasikeitimai įvyko kolūkių gyvenime.

Siemet, susirinkę į ataskaitinį susirinkimą, turėsime ką kalbėti. Praėjusių ūkinių metų rezultatai tikrai džiugūs.

Nuoširdžiai pasidarbavo kiaulių šėrikės. 100 ha ariamos žemės jos pagamino po 38,7 cnt kiaulienos, tai yra 14,8 cnt daugiau, negu 1958 metais. Taigi išsipareigojimą įvykdė su kau-

pu. Padidėjo ir pieno gamyba. Melžėjos iš kiekvienos karvės primelžė po 2306 kg pieno. Reiškia, po 707 kg daugiau, negu 1958 metais.

Brandesni ir javai

pradėjo augti. Praeitais metais po 9 cnt grūdų iš kiekvieno hektaro gavome. Nors derlingumas dar nėra taip didelis, bet tokio derliaus dar nė vienais metais nematėme.

Betgi žmogus nepasitenkinti tuo, ką turi. Todėl šiomet ir išsipareigojimus padidintus prisieimė.

Kiaulininkės pasiryžo nupenėti apie 400 bekonų. Vadinas, po kokius 47 cnt kiaulienos — 100 ha arimų išeis. Sakysit, neišsigalėsime tiek pagaminti? Nieko panašaus — galimybės apskaičiavom. Palikom 35 pagrindines veislines kiaules, padidinom ir vienkartinę kiaulaidių skaičių. Kolūkių valdyba nutarė prie fermos žaliajam pašarui pasėti 10 ha mišinių, nemažai liucernos. Tegul šių žolė peniukšliai eis į sveikatą.

O koki ten lietuvišką bekoną nupenėsi be pieno? Tai ir pieno gamybą nutarėm padidinti. Siemet melžėjos pasiryžo primelžti po 225 cnt pieno 100 ha žemės ūkio naudmenų — 33,7 cnt daugiau, negu pernai. Tokius rezultatus jos pasieks, nes šiomet į galvijų bandą pervesime apie 20 jaunių, pievingų karvių. Vėliau dar padidės galvijų, nes šiomet ne tik kol-

ūkis, o ir kolūkiečiai neparduos nei vieno veršelio. Visus auginsime visuomeniniuose tvartuose.

Va, kokie dalykai mūsų kolūkyje. Mes sakome: „Džiugūs...“. Ne atgal, o pirmyn žengiamė. Sviesią rutdieną atveria TSKP CK gruodžio Plenumo nutarimai.

J. BALTRANAS
„Tarybinės žemės“
kolūkių kolūktietis

Be prieauglio kiaulienos nebus

Praeitais metais Lenino vardo kolūkis pagamino po 26,6 cnt kiaulienos 100 ha ariamos žemės. Taigi, savo socialistinių išpareigojimų kiaulių šėrikės neįvykdė. Pagrindinė priežastis, kuri trukdė kiaulienos gamybą, buvo paršelių trūkumas. Iš kiekvienos pagrindinės veislinės kiaulės čia gauta tik po 11 paršelių. Mažai buvo laikoma vienkartinę kiaulaidių.

Siemet kolūkių valdyba planuoja padidinti kiaulienos gamybą iki 32 cnt 100 ha arimų. Tokiam rezultatui pasiekti reikia nupenėti daugiau kaip 450 bekonų.

Kokius rezervus kiaulienos gamybai didinti numato kolūkis?

— Iš kolūkiečių, iš turgaus pasipirksim paršelių, — planuoja fermos vedėjas V. Karvelis.

Tuo tarpu kolūkių fermoje mažai kas daroma kiaulių prieaugliui padidinti. Į pagrindinių veislinių kiaulių skaičių pervestos tik 4 kiaulaitės.

Tiesa, iš valdybos narių ir gyvulininkystės darbuotojų sudaryta komisija atrinko vienkartiniam apsiparšavimui 16 kiaulių. Bet ligi šiolei tik 10 jų sukergti. Ir dar neaišku, ar visos paršingos, nes kolūkių kuiliai — reproduktoriai blogos veislės, šeriami įvairiomis pašarų atliekomis.

— Pagal planą dar reikia 4 vienkartinę kiaulaidių. Bet jas išskirsime jau vasarą, — aiškina kolūkių pirmininkas Gudauskas.

Panašiai buvo planuojama ir praeitais metais. Tik vėliau kolūkių valdyba apsigalvojo, kad nebeverta jų kergti. Visi viena iš jų gautų paršelių ligi metų pabaigos bekonais nupenėsi.

Gi dabar — pats laikas rūpintis vienkartinę kiaulaidių atrinkimu ir jų sukergimu. Pavasarį gimusių paršelių penėjimas kainuoja pigiausiai. Per vasarą kolūkyje gausų žolės, pakanka pieno.

Lenino vardo kolūkis turi visas galimybes atrinkti ir sukergti reikiamą kiekį vienkartinę kiaulaidių. Reikia tik, kad kolūkių valdyba rimčiau pažiūrėtų į šį reikalą.

B. MELENISKIS

Rajono ŽMONĖS

Anykščių melioracijos-mašinų stoties Troškūnų skyriaus dirbtuvėse įtemptas darbmetis. Nors pavasaris dar toli, tačiau, kaip dera geriems šeimininkams, skubama remontuoti traktorius, kitą žemės ūkio techniką. Nenutyla staklių užesys ir tekinimo skyriuje. Užsukus į skyrių, mūsų dėmesį atkreipė

prie vieno tekinimo staklių primontuotas kaž-

koks prietaisas. Vidutinio amžiaus žmogus, rankena reguliuodamas prietaisą, tekino traktoriaus plūgo ašį.

— Bronius Lesmonavičius, — supažindina mus. — Racionalizatorius.

Sulenktas penkiavagių traktorių plūgų bei kultivatorių ašis anksčiau tekavo išmeti. Lesmonavičius surado būdą joms restauruoti. Primontavęs prie tekinimo staklių specialų stendą įtvirtinimui, jis ašį tekina iš naujo. Tuo kolūkiams sutaupoma stambi suma pinigų. Nemaža kitų racionali-

lys, kurio konstrukcijos pagrindą sudaro sudėjęs traktoriaus DT-54 cilindras ir stūmoklis, pigus ir patvarus. Neseniai Lesmonavičiaus konstrukcijos vandens siurblys buvo įrengtas „Aukštakalnio“ kolūkyje ir veikia be sutrikimų. Po darbo dienos, Lesmonavičius, kartu su kitais mechanizatoriais, gamina van-

kitų kolūkių gyvulininkystės fermose.

— Savo sąskaitoje jau turiu apie dešimtį patobulinimų, — pasakoja Bronius Lesmonavičius. — Juos skiriu septynmečiui.

Nuotraukoje: Bronius Lesmonavičius restauruoja traktoriaus plūgo ašį.

K. Vidmanto tekstas ir nuotr.

Racionalizatorius

lizacinių pasiūlymų pateikė ir įgyvendino Lesmonavičius. Jo sukonstruotas vandens siurblys praėjusiais metais buvo demonstruojamas respublikinėje žemės ūkio parodoje ir įvertintas pirmąja premija. Siurb-

dens siurblys. Juk užsakymų nemaža: reikia siurblius įrengti Mičiurino vardo ir

Ataskaitos ir rinkimai kolūkiuose

Šeimininkai svarsto darbo rezultatus

Gera padirbėjo apylinkės „Aušros“ kolūkio nariai pirmaisiais septynmečio metais. Laukininkystės darbuotojai rūpestingai patyrė laukus, anksti pasėjo javus. Todėl ir derlius čia buvo geras. Net po 14,7 centnerio grūdų prikulta iš kiekvieno pasėlių hektaro. Žymus žingsnis žengtas gyvulininkystės srityje. Pirmąją žiemą melžėjos Uzdrienė Albina ir Repšytė Bronė gerokai viršijo socialistinius įsipareigojimus, primelžė iš kiekvienos karvės po 2534—2541 kg pieno. Kolūkis 100 ha naudmenų pagamino po 184,6 centnerio pieno. Lenktyniaudama su kaimyninio „Draugystės“ kolūkio paukščių fermos darbuotojais, šauiniai pasidarbavo paukštininkė Labakojienė. Iš kiekvienos prižiūrimos vištos ji surinko po 131 kiaušinį. Paukštininkystė davė kolūkiui 40 tūkstančių rublių pajamų. Pelningos buvo triušų ir avių fermos. Aple tai ir aple dar pasitaikančius rimtus trūkumus praėjusį šeštadienį rinkliniame ataskaitiniame susirinkime kalbėjo kolūkio pirmininkas Jonas Virbalas ir diskusijose dėl pranešimo

pasisakiusieji kolūkiečiai.

— Mūsų kiaulių ferma, — kalbėjo drg. Virbalas, — praeitus metus baigė nuostolingai. Dėl to mes ir kiaulienos 100 ha arimų realizavome labai maža — vos po 17,7 centnerio. Tokio atsilikimo priežastimi yra blogai parinkti fermos darbuotojai. Užtenka priminti, kad dėl vieno tik kiaulininko Kapšio kaltės krito, buvo realizuota neišauginus iki reikiamo svorio ir pan. apie 100 paršelių. Jei jie būtų buvę išauginti iki bekoninio svorio, kiekvienam 100 ha arimų būtų išėję dar po 7 centnerius kiaulienos ir kolūkis papildomai būtų gavęs apie 100 tūkstančių rublių pajamų. Daug nuostolių kolūkiui atnešė blogas kiaulininko Užsienio darbas. O fermų vedėjai per daug dėl to nesisieloję, nors matė, kad kiaulės šeriamos tik du kartus per dieną, kad loviuose edalas surūgsta ir jo pa-

ragavę paršeliai suseraga.

Rimtus trūkumus laukininkystės darbe išskėlė pranešėjas, agronomas Zeimys, brigadininkai, kolūkiečiai. Jie teisingai klausė IV brigados brigadininką, kodėl kitose brigadose bulvės užderėjo vidutiniškai po 100—118 centnerių iš ha, o IV brigadoje tik po 55 centnerius? Ir sunku buvo ką nors atsakyti. Juk brigadininkas kaltas, kad bulvės buvo sodinamos į pavasarį suartą dirvą, kaip reikiant neįdirbtą ir nepatyrę. Panašiai buvo pasodinti čia ir cukriniai runkeliai. Todėl derlius tešiekė tik 77 centnerius, kai tuo tarpu kitose brigadose vos ne trigubai daugiau.

Dalykiškai, rūpinamiesi kolūkio ateitimi, septynmečio plano įvykdymu ir viršijimu svarstė praeitų metų rezultatus ir naujas

Odesos sritis. Neseniai Beriozovo rajono TSKP XXI suvažiavimo vardo kolūkyje atidaryta valstinė. Jos pastatas pastatytas kolūkio lėšomis.

Nuotraukoje: naujoje kolūkio valstinėje. A. Fatejevo (TASS) nuotr.

NAUJI NUGALĖTOJAI

Baigiami suvesti rajono apylinkių Tarybų 1959 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Apylinkių Tarybų sesijose deputatai, kartu su vietos aktyvu, aptaria, kaip buvo vykdomi prisiimti socialistiniai įsipareigojimai žemės ūkio, kultūros ir liaudies švietimo srityse, kaip apylinkių vykdomieji komitetai kovojo už gyventojų buitinių kultūrinių poreikių tenkinimą, kas buvo daroma organizacinio-mašinio darbo srityje. Praėjusiais metais žymiai pagyvino savo veiklą Trumbatiškio, Traupio, Leliūnų, Viešintų, Vikonių apylinkių Tarybos bei jų vykdomieji komitetai. Šiose apylinkėse iš pagrindų pagerėjo kultūrinis darbas, nemaža padaryta vykdamas rin-

kėjų duotus priesakus bei pageidavimus.

Siomis dienomis valstybinių įstaigų darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas peržiūrėjo ir apsvarstė pateiktus 1959 metų apylinkių Tarybų socialistinio lenktyniavimo rezultatus. Paaikėjo, jog geriausių rezultatų ūkinėje ir kultūrinėje statyboje pasiekė Traupio apylinkės DZD Taryba (pirmininkas drg. Gurbininkas, sekretorius drg. V. Mačiulienė). Šiai apylinkės Tarybai paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmoji piniginė premija. Antrąją ir trečiąją vietas atitinkamai iškovojo Trumbatiškio ir Leliūnų apylinkių DZD Tarybos.

Apylinkių Tarybų vykdomųjų komitetų darbuotojai, aktyviai dalyvavę organizuojant socialistinį lenktyniavimą, pristatyti apdovanojimui.

Z. Mikšys
Rajono vykdomojo komiteto
vyr. inspektorius

Nauja parduotuvė

Anykščių miesto kooperatyvas, tenkindamas darbo žmonių pageidavimus, neseniai Janydžiūose atidarė naują maisto produktų parduotuvę.

Šiuo metu Anykščiūose prkėjus jau aptarnauja 14 maisto produktų parduotuvių. M. Zubavičius

mesys. Kukurūzų plotai bus išplėsti iki 20 ha. Iš kiekvieno ha numatoma gauti po 300 centnerių žaliosios masės.

Reikia manyti, kad 1960 metais kolūkiečiai rimtai imsis ir linų auginimo. Juk linai praėjusiais metais tedavė 60.000 rb. pajamų.

Kolūkiečiai perrinko valdybą ir revizijos komisiją.

Kolūkio pirmininku trečią kartą iš eilės išrinktas „komunistas“ Jonas Virbalas.

K. KAIRIOKSTIS

V. Lenino 90-osioms gimimo metinėms artėjant

Su didžiuoju Leninu, su Rusijos proletariatu

Mes — Lietuvos TSR istorijos-revoliucijos muziejuje. Kur tik nepažvelgsi — visur istoriniai dokumentai: fotografijos, seni spaudos leidiniai, rankraščių kopijos, įvairūs daiktai... Tarytum gyvi liudytojai pasakoja apie revoliucinį judėjimą Lietuvoje, apie kovas prieš dvarininkus ir kapitalistus, už Tarybų valdžią. Kiekviename stende, kiekvienoje dokumentinėje iliustracijoje matome ir jaučiame tą didžią leninizmo idėjų įtaką, turėjusią lemiamą reikšmę Lietuvos liau-

dies kovose už savo išsivadavimą.

...Dar Lietuvos darbininkų judėjimo priešaušryje Vilniaus proletarai gavo Lenino knygą „Kas yra „liaudies draugai“ ir kaip jie kariauja prieš socialdemokratų?“ Ši genialų Lenino kūrinį, pasirodžiusį 1894 metais, priešakiniai Vilniaus darbininkai studijavo tų pat metų pabaigoje.

Jau tuomet Leninas rado galimybę skirti atidžiausią dėmesį revoliuciniam judėjimui Lietuvoje. Įvairių Rusijos miestų socialdemokratinė grupių atstovų pasitarime, įvykusiame 1895 m. pra-

džioje Peterburge vadovaujant V. Leninui, dalyvavo ir Vilniaus socialdemokratų atstovai.

1895 metais Vladimiras Leninas apsilenkė Vilniuje. Lenino atvykimas į Vilnių turėjo didžiulę reikšmę vystant ir stiprinant revoliucinį judėjimą Lietuvoje. Šios kelionės metu, be kita ko, Leninas susitarė su Vilniaus socialdemokratais dėl paramos gabenant iš užsienio per Vilnių į Rusijos gilumą neperiodinį straipsnių rinkinį „Rabotnik“. Apie tai Leninas viename savo laišku rašė: „Pirmiausia buvau Vilniuje. Kalbė-

Žudžgalio septynmetės mokyklos mokytojų atviras laiškas Klimkai Kaziui

Draugas Klimka, pažinę, kad jūs niekaip nenorite mūsų suprasti, nutarėm parašyti jums atvirą laišką. Jūsų dukra Nijolė mokosi mūsų mokyklos V-je klasėje. Mes rūpinamės ja, kaip ir visais auklėtiniais. Vieną dieną neatvykus jūsų dukrai į mokyklą, klasės vadovas mokytojas Aloyzas Adomaitis susirūpino: „Kas atsitiko Nijolei? Gal susirgo, o juk ji mokosi silpnai“.

Ir mokytojas nutarė aplankyti Nijolę, sužinoti, kodėl ji praleidinėja pamokas. Dar lankantis pas kitus moki-

nius, mokytojas sužinojo, kad Nijolė palikta namie šeiminkauti, nes jos tėvelis darbo dienos metu švenčia pas kaimyną krikštynas. (Toks atsitikimas ne pirmas!) Pamatęs savo dukrelės klasės vadovą, jūs Klimka, daugeliui kolūkiečių gir-dint, pasakėte: „Kaip ne gėda, mokytojai, dėl rublio taip toli eiti?“.

Ne, ir dar kartą ne, Klimka! Jūs neišsivaizduojate mokytojo darbo, jei visus jo rūpesčius ir žingsnius, padariusius dėl savo auklėtinių, suvedate į rublį. O, jeigu jūs nors truputėlį

suprastumėte, kad mes visą savo gyvenimą, energiją, žinias paaukojame tam, kad mūsų mokiniai išaugtų puikiais tarybiniais žmonėmis, jūs nedrįstumėte užgaulioti mokytojų. Jūs nedrįstumėte religinių švenčių metu, kada visi mokiniai, kaip ir visa tarybinė liaudis, dirba, versti savo dukterį Nijolę sėdėti namuose. Mes netikime, kad jūs, būdamas kolūkio pašarų sąndėlininku ir valdybos nariu, nežinotumėte, kad kalėdų šventimas — atgyvenęs reikalas. Mes stebimės, kaip kolūkiečiai jums patikėjo tokias pareigas, o jūs nesi-skaitote su jų nuomone. Tuo mes įsitikinome nuvykę organizuoti moki-nių pavežėjimo į mo-

kyklą. Kada visi tėvai ir kolūkio vadovybė pri-tarė šiai gerai iniciaty-vai, jūs, Klimka, pasa-kėte: „Jeigu mokytojai nori, kad mokiniai ne-vaikščiotų pėsti, tegu nuperka jiems lengvą-ją mašiną ir vežiojasi“.

Mes norime, kad jūs, Klimka, perskaitę šį laišką, suprastumėte, kad yra žmonės, kurie dirba, gyvena ne dėl rublio, bet dėl savo dukters gražios ateities, dėl ateities žmonių, kurie gyvens komunistinėje visuomenėje.

Žudžgalio septynmetės mokyklos mokytojai:

Vlita LAURENCIKIENĖ,
Aloyzas ADOMAITIS,
Dana ADOMAITIENĖ,
Aldona JASIULIONYTĖ,
Joana VALIENĖ,
Stefa KERAITYTĖ,
Alfonsa URBONIENĖ

REDAKCIJOS PRIE-RAŠAS. Redakcija ne retai gauna skaitytojų laiškų, kuriuose skun-džiamasi, kad kai ku-rie tėvai labai mažai tesirūpina vaikų atei-timi, kartais neleidžia reguliariai lankyti pamokas, trukdo daly-vauti organizacijų ir dalykinų būrelių dar-be. Be to, neretai nu-siskundžiama, kad tė-vai ne visuomet noriai

bendradarbiauja su mokytojais.

Redakcija tikisi, kad tėvai, mokytojai pasi-sakys laikraščio skil-tyse, kaip jie vertina K. Klimkos elgesį, nurodys, ar nėra pa-našių neigiamų reiškinių kitose mokyklo-se, ir pasidalins minti-mis apie tai, kaip rei-kia organizuoti darbą, kad tėvų bendradar-biavimas su mokyto-jais sustiprėtų.

respublikos, o taip pat Laikinosios revoliucinės Lietuvos darbininkų ir valstiečių vyriausybės su V. Mickevičium — Kapsuko priešakyje pripažini-mą.

„Iš išvaduotojo Vilniaus, — skaitome Mickevičiaus — Kapsuko laišką V. Leninui, — Lietuvos Laikinoji darbininkų ir valstiečių vyriausybė nuoširdžiai sveikina Rusijos socialistinę respubliką... Mes tvirtai tiki-me, kad Lietuvos proletariatas kovoje už savo išvadavimą žengs petys į petį su Rusijos proletariatu ir, galutinai išsivadavęs iš amžius trukusio dvarininkų ir kapitalistų jungo, susivienys į vieningą darbo broli-ją be tautybių skirtu-mo“.

Ryšium su Lenino mirtimi pogrindyje iš-leistame atsisaukime (1924 m.) Lietuvos Komunistų partijos Cent-ro Komitetas šaukė Lietuvos darbo žmones geriau įsisavinti Leni-

no mokslą. „Spieskitės apie Komunistų partiją ir eikite draugo Leni-no nurodytu keliu, — sakoma šiame atsisau-kime. — Ir mes laimė-sime, kaip laimėjo Ru-sijos darbininkai ir valstiečiai, Lenino ir jo mokinių bolševikų-komunistų vadovauja-mi“.

Išsipildė tolregiški partijos žodžiai!

Cia paminėjome tik kai kuriuos dokumen-tus, susijusius su di-džiojo Lenino veikla. Muziejaus stendai aki-vaizdžiai pasakoja, kad Lietuvos darbo žmonės ryžtingai žengė pirmyn Lenino nurodytu ke-liu.

Ruošdamiesi garbin-gai pažymėti V. Leni-no gimimo 90-tąsias metines, Lietuvos dar-bo žmonės yra kupini pasiryžimo negailėti savo jėgų, jie nenuils-tamai stiprina Lenino sukurtą socialistinę valstybę, sėkmingai kovoja už taiką, už komunizmo pergalę.

J. Martinkus

Mūsų rašytojų muziejuje

A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus fondai pa-sipildė naujomis anykš-tėnų rašytojų knygo-mis, išleistomis broliš-kose respublikose ir liaudies demokratijos šalyse.

Muziejus praėjusių metų pabaigoje gavo iš Lenkijos A. Vienuo-liio knygą „Powilion inteligentow“ (Inteli-gentų palata) ir „Teksti litewskie“, kurioje išspausdinti A. Bara-nausko, J. Biliūno ir A. Vienuolio-Zukausko kūriniai. Ukrainos TSR grožinės litera-tūros leidykla atsiun-tė A. Vienuolio „Sadi-ba Puodžiunasiv“ (Puodžiūnkėmis). Iš Estijos TSR gauta: laikraščio „Edasi“ nu-meriai su rašytojo J. Biliūno kūriniais, iš-spausdintais estų kal-ba, rinkinys „Ledu novelle“ su A. Vienuo-liio apsakymu „Išduk-terė“ ir knyga „Uppu-nu“, kurioje išspaus-dinti A. Vienuolio ap-sakymai „Paskenduolė“, „Paskutinė viete-lė“, „Pacientė“ ir kiti.

Siomis dienomis mu-ziejus gavo iš Lenki-jos J. Biliūno „Smut-na apowiesc“ (Liūdna pasaka), iš Vokietijos Demokratinės Respublikos A. Vienuolio „Ausgespielt“ (Puodžiūnkėmis) ir iš Ce-koslovakijos „Litevski povidky“, kur išspaus-dinta čekų kalba A. Vienuolio „Išdukterė“.

Taigi, kaip matome, mūsų rašytojus žino ir jų kūrinius skaito ne tik mūsų respublikos, visos didžiosios tarybi-nės šalies, bet ir liau-dies demokratijos ša-lių darbo žmonės.

Muziejus šiais me-tais įsigijo ir kitų naujų eksponatų. Tai poeto A. Baranausko dvi fotonuotraukas, kurių viena daryta 1884 m., dvi fotonuo-traukas žymios veikė-jos-revoliucionierės V. Kapsuko žmonos Van-dos Didžiulytės, kuri vokiečių okupacijos metais buvo nužudyta. Surinko muziejus ir keletą V. Didžiulytės laiškų, rašytų iš Jal-tos savo artimiesiems po pirmojo pasaulinio karo. O. Sedelskytė, muziejaus direktorė

Iš nepaskelbtų laiškų

Redakcija gavo skai-tytojo laišką, kuriame buvo rašoma, kad trak-torininkas Sačniovas, neblavus sėdęs už traktoriaus vairo, su-laužė tiltelį per Elmą ir išvažinėjo kolūkiečių daržus bei aplaužė jau-nus sodus.

Laiško nuorašą re-

dakcija pasiuntė rajo-no milicijos skyriui.

Milicijos skyriaus viršininkas drg. Gar-nelis pranešė, kad skaitytojas skundėsi teisingai. Milicija pri-vertė Sačniovą atly-ginti kolūkiečiams pa-darytus nuostolius ir nubaudė jį 300 rb. bauda.

PERĖJUNAS

Už blogą darbą šoferis Meldaikis buvo išvytas iš Mičiurino vardo, „Leva-niškio“, „Vienybės“ ir kitų kolūkių. Praėjusių metų pavasarį „Kalnapičio“ kolūkio kolūkiečiai, atsižvelgdami į tai, kad čia gyvena seni Meldaikio tėvai, pri-ėmė jį kolūkio nariu ir pa-skyrė dirbti šoferiu.

Bet ir čia jis nenorėjo sąžiningai dirbti, važinėjo, kur sumanė be valdy-bos žinios, nesilaikė tech-nikinių automašinos prie-žiūros taisyklių: važinėjo išėmęs pirmojo bėgio vele-nėlį, vietoj hidrollo pripy-čią stabdžių sistemą van-dens, pametė valstybinį automašinos numerį.

Kolūkio valdyba atleido Meldaikį iš šoferio parei-

gų ir pasiuntė dirbti į IV laukininkystės brigadą. Už visą laiką, dirbtą šoferio pareigose, Meldaikui buvo priskaityti darbdieniai ir išmokėta 350 rub. mėnesinė pinigine priemoka.

Paskutiniu metu, norė-damas pasipelninti kolūkie-čių sąskaita, Kazys Meldai-kis kreipėsi į Anykščių liaudies telsmą, prašyda-mas priteisti jam mėnesinę piniginę priemoką už visą laiką, jo išdirbtą laukininkystės brigadoje.

Prasidėjo teismai, bylos. Vargsta telsmas, vargina žmones. Ar nereikia perėjūnui vieną kartą pa-sakyti: „Gana!“ ir pasiū-lyti sąžiningai dirbti ten, kur paskyrė kolūkio val-dyba?

A. Bernatoniš

jau su publika dėl rinkinio. Dauguma su-tinka su mintimi, kad toks leidinys yra būti-nas, ir žada paremti ir pristatyti medžia-gos“.

Salia šio dokumen-to matome Vilniaus gu-bernijos žandarmeri-jos viršininko prane-simą policijos departa-mentui apie V. Lenino pasirodymą Lietuvos krašte.

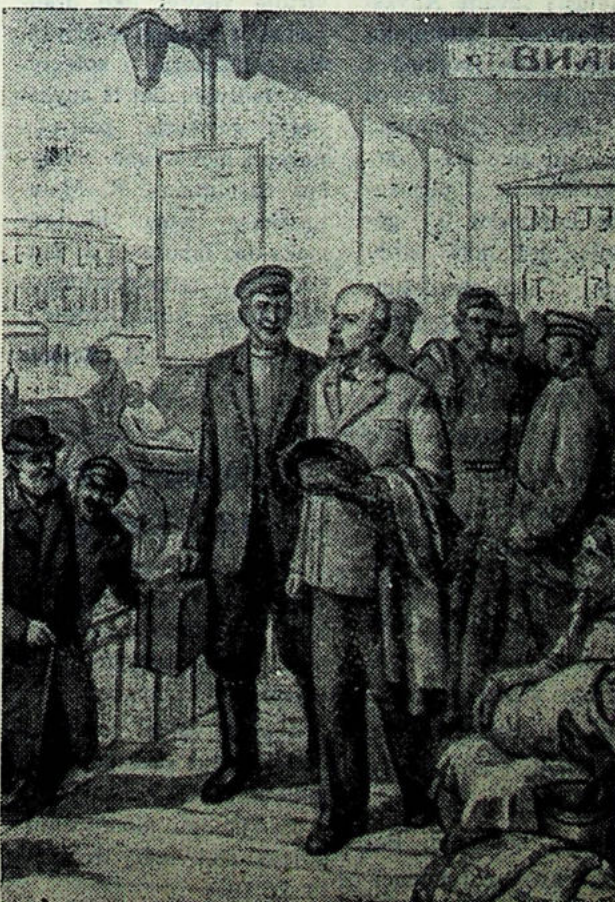
Toliau muziejaus dokumentai pasakoja, koki didelių vaidmenį skleidžiant marksizmo-leninizmo idėjas, auklėjant Lietuvos darbi-ninkų klasę revoliuci-nės kovos dvasia su-vaidino lenininė „Isk-ra“. Šį laikraštį plati-no ir skaitė priešaki-niai darbininkai, valstiečiai ir inteligentai Vilniuje, Kaune, Šiau-liuose, Panevėžyje, Ukmergėje, Raseiniuo-se, Anykščiuose, Mo-

lėtuose ir kitose Lietu-vos vietovėse.

1914 metais Lietu-vos socialdemokratai (V. Kapsukas, P. Ei-dukevičius ir kiti) už-mezga tiesioginius ry-šius su didžiuoju Le-ninu. Marksizmo-le-ninizmo idėjų pagrindu 1918 metais susi-kūrė Lietuvos Komu-nistų partija.

1918 metais, kai Lietuvoje pradėjo kur-tis Tarybų valdžia, Leninas suteikė darbo žmonėms didžią para-mą, drąsino juos ku-riant laisvą ir nepri-klausomą tarybinę res-publiką.

Muziejaus lankyto-jai domisi ir kitais istorinės reikšmės doku-mentais. Didysis Leni-nas, kaip Tarybų Rusi-jos Liaudies Komisa-rų Tarybos Pirminin-kas, 1918 m. gruodžio 22 d. pasirašė dekretą apie Lietuvos Tarybų

Dail. B. Borzino paveikslas „V. Leninas Vilniuje 1895 m.“ reprodukcija.

Keleivių patogumui

Maršrutu Anykščiai — Vilnius pradeda kursuoti dizelinės keleivinės automašinos tris kartus per dieną. Iš Vilniaus jos išvyksta 6.00, 12.15 ir 18.20 val. val. Iš Anykščių į Vilnių keleiviai galės išvykti 9.00, 15.15 ir 21.20 val. val. Kadangi dizelinės keleivinės automašinos važinėja žymiai greičiau, o be to tris kartus per dieną, anykštėnams susisiekimas su respublikos sostine labai patogus.

Radionovas
Autobusų stoties
direktorius

K L A I D A

Vieną šaltą popietę, sunkiai pūskuodamas per gilų sniegą, trauklau medžioklėn. Nestiprus, bet kandus rytys gnalbė įkaltusių ausų galiukus, kibo į nosies galą.

Jokio menininko ranka, rodos, taip nepapuoštų miško, kaip jį puošia tvirta, graži, mėlė ir beširdė gamta. Miškelis tikrai atrodė apmirus: nė vieno kiškio pėdsako jame nerasi. Tik po gilų purų sniegą iš lėto braldo miško gražuolės — juodaakės stirnaitės. Štai trys ilgakojės pamažu brenda į mano pusę ir prieš dešimtį žingsnių sustoja. Jos stebi mane, o aš jas. Ir, rodos, jų akių blizgesyje matosi maldavimas: „Padėkite

mums, kogi laukiate? Matote kiek sniego, o maisto nedaug“.

Vėl brendu miško kraščiu. Po tankumynus landžioja keturkojis draugas.

Įgriso monotoniška baltuma ir tyluma. Paėjėsiu, manau, iki netoliese vingiuojančio keliuko, patriubuosiu draugams ir trauksiu į namus. Bet tuo metu pasigirdo šuns amsėjimas. Pro mane, taškydama į šalis sniegą, tiesiog skrisdama praskrido stirna. Greta jos pėdsakų, kaip sakoma, dar šiltas didelio žvėries pėdsakas. Nežinomojo atbėgta iki aukštumėlės viršūnės, pasisukta ir nuskusdama atgal. Įsižiūriu į pėdsaką: giliau sniege matosi stambūs nagai.

Suo iš pradžių pauosto vieną kitą pėdą, eina pirmyn, kiša snukį gilyn į sniegą, traukia į šnerves kažkokį tik jam vienam juntamą kvapą. Pagaliau jis metasi pirmyn, pasigirsta piktas skališimas, bet ir vėl nutyla.

„Pajuto gal arti vilką“, — galvoju ir skubu pėdomis. Perbridęs gilia pusnį, kyla į kalnelį. Nors batai pilni sniego, bet nėra laiko laukti.

Staiga aukštumėlėje sujudą stora pušies šaka ir didelis, gelsvai pilkas kamuolys pūksteli į sniegą. „Lūšis!“ — tik nesusunku iš netikėtumo, griebiuos šautuvo, bet didžiulė griterios katė jau už kalnelio. Nežiūrėdamas nuovargio, bėgu įkandin. Matau, pakalnėje sukinėjasi šuo. Jis be reikalo ieškojo staiga dingusių pėdsakų žemėje...

„Mopsai, paimki!“ — šaukliu garsiai, ir štai šuo metėsi pirmyn. Akimirka, ir du rimti priešai susitiko ir lyg įbesti sustojo. Pasigirsta kažkoks kraupus lūšies švokštimas-niurnėjimas. Katė pasidaro pastebimai didesnė — išspūčia. Bet šuo, pastatęs keterą, šoka pirmyn. Jam teko „glamonėtis“ su lape ir jėnotais, todėl ir nepažįstamo priešo jis nepaiso. Išlūšęs staiga atšoka ir nešasi prie upės.

Suo įnirtingai vežasi. Aš bėgu įkandin jo. Suo greitesnis ir, rodos, jo stipresnis dantys štai įkibs į trumpą, plačią plėšrūno uodegą. Bet lūšis atšoka į šalį, sustoja, o šuo išsimaigęs prabėga. Bet vos tik skalikas sustoja ir pradeda suktis atgal, kaip, nelyginant didžiulės spyruoklės sviestą, lūšis šoka ant šuns. Matau, kaip šuns kūnas dingsta sniege, o lūšis, partrenkusi šunį, peršoka į ir mauna tolyn. Sustojau ir tuo metu, kai plėšrūnas dar nespėjo pradingti upės pakrantėje, jį pasiekia šrat. Šūvio vietoje radau kuokštes plaukų, ant ledo matėsi smulkūs kraujo lašeliai, bet tuo metu lūšis jau dingo už pirmųjų Siemonių draustinio eglių.

Aš tik dabar atsiminiau, kad šautuvo dešiniame vamzdyje buvo antro numerio šratas... Ir kaip aš taip apsižioplinau, iškart nepertalsiau šautuvo vilkiniais šratais! Sunkiai vilkdamas nuvargusias kojas, grįžau į namus. Bet dar ir šiandieną negaliu sau dovanoti klaidos. Na, bent vienas dalykas yra geras. Slap ar taip, stirnos ilgesnį laiką čia gyvens ramiai. Plėšrūnas greitai nebedrįs čia rodyti savo ilčių.

L. Zemaitis,
medžiotojas

Sportas

Stalo tenisininkų pergalės

Praėjusį sekmadienį mūsų „B“ ir „C“ grupių stalo tenisininkai žaidė ei-
linius susitikimus. „B“ grupės dalyviai buvo išvykę į Panevėžį, kur susitiko su vietos statybos-re-
monto valdybos sportininkais. Pirmąjį tašką mūsų komandai pelnė Beleckas, po atkaklios kovos nugalėjęs panevėžietį Medzelskį, bet po to Kazlauskas pralaimėjo Paviloniui. Jono Bilūno vardo vidurinės

mokyklos auklėtinis K. Magyla pelnė mūsų komandai tris taškus, nugalėjęs panevėžiečius Bra-
žiūną, Pavilonį ir Medzelskį. Po vienos pergalės pasiekė V. Kazlauskaitė ir S. Beleckienė. Po atkaklių kovų rezultatu 7:6 nugalėjo mūsų rajono nemunie-
čiai.

„C“ grupės dalyviai ko-
vojo Molėtuose su vietos stalo tenisininkais.

Bendras komandinis re-

zultatas 8:5 mūsų stalo tenisininkų naudai.

Sekančios susitikimus mūsų stalo tenisininkai žais vasario mėn. 14 dieną Anykščiuose su Varėnos ir Švenčionių sportininkais.

J. Pajarskas,
A. Kalibatas

TARPTAUTINĖ APZVALGA

Naujas smūgis „šaltojo karo“ šalininkams

Zinia, kad iš mūsų šalies teritorijos sėkmingai paleista galinga tarybinė daugelio pakopų raketa į Ramlojo vandenyno rajoną, nustebino visą pasaulį.

Gyvai svarstydami sėkmingą tarybinės raketos paleidimą, platieji užsienio visuomenės sluoksniai jį vertina kaip labai svarbų įvykį. „Vėl, — rašo Anglijos laikraštis „Deili Ekspres“, — rusai privertė pasaulį nustebus išsižiūti dėl jų naujo stulbinančio laimėjimo“. Daugumoje komentarų kreipiamas dėmesys į tai, kad tarybinė raketa skriejo labai toli ir patalė labai tiksliai, o taip pat į tą faktą, kad raketos paskutinės pakopos maketas nesudegė ir nesubyrėjo atmosferoje. Tai, pasak Prancūzijos laikraščio „Mond“, galimas dalykas, duoda pradžią žmogaus grįžimo iš kosmoso problemos išsprendimui.

Naujos tarybinės raketos paleidimas dar labiau patvirtina, kad didėja atotrūkis vystant svarbiausias mokslo ir technikos sritis tarp Tarybų Sąjungos ir

didžiausios kapitalistinio pasaulio valstybės — Jungtinių Amerikos Valstijų. „Rusijos vystymosi tempai žavi“, — rašo laikraštys „Niu Jork Taimes“ Amerikos žurnalistas Sulbergeris. JAV informacijos agentūros vadovas D. Alenas buvo priverstas pripažinti, kad TSRS „didžiuliu mastu viršijo tai, ko iš jos buvo laukiama“. Alenas pareiškė abejojęs, ar JAV įstengs per artimiausius 5—10 metų pavyti Tarybų Sąjungą. Įžymūs mūsų šalies laimėjimai yra galingos socializmo ekonominės sistemos vystymosi rezultatas. Pripažindami tarybinio mokslo ir technikos laimėjimus, daugelis buržuazinių propagandininkų kruopščiai slepia neginčijamo socialistinės sistemos pranašumo faktą.

Pasaulio tautos supranta, kad Tarybų Sąjungos laimėjimai taikaus kūrimo srityje stiprina taiką. Štai kodėl pažangioji užsienio visuomenė naujos tarybinės raketos paleidimą laiko galingu akstinu toliau plėsti tautų kovą už taiką.

Tačiau karingi taikaus

sambūvio priešai siekia panaudoti tarybinės raketos paleidimą, kad būtų galima išreikšauti naujų asignavimų ginklavinimui varžyboms. Tam jie mėgina įbauginti tautas vis ta pačia „komunizmo grėsme“, kurią prasimanė taikos priešai. Bet tokie prasi-
manymai neužtikrina laimė-

jimo „šaltojo karo“ šalininkams. Galinga tarybinė raketa, kaip teisingai pažymi Indijos laikraštis „Niu Eidž“, dar aštriau kelia klausimą dėl būtinumo nusiginkluoti ir demaskuoja tuos, kurie norėtų išvengti šios svarbiausios mūsų laikų problemos sprendimo.

Redaktorius St. VINCIONAS

Aluntos žemės ūkio technikumas prie Utenos vidurinės mokyklos nuo š. m. vasario mėn. 15 d. organizuoja stojantiems 1960 m. rudenį į Aluntos žemės ūkio technikumą (agronomijos ir zootechnikos spec.), parengiamuosius kursus, kurie tęsis 4 mėnesius. Kursuose apmokymas vyks vakarais 3 kartus į savaitę po 4 akademines valandas į dieną. Į kursus priimami asmenys, turį ne mažiau 2-jų metų gamybinį darbo stažą (arba šį stažą turės 1960 m. rugsėjo mėn. 1 d.). Norintieji stoti paduoda iki vasario mėn. 5 d. Aluntos žemės ūkio technikumo direktoriaus vardu ir įteikia kursų vadovui Karkliniui Valerijui (Utenos I vidurinė mokykla) pareiškimus su sekančiais dokumentais:

1. Septynių (ar daugiau) klasių baigimo pažymėjimas (nuorašas).
  2. Charakteristika iš darbovietės ir visuomeninių organizacijų.
  3. Autobiografija.
  4. Darbo stažo pažymėjimas.
- Kursantas už mokslą kursuose mokės, įteikdamas pareiškimą, priklausomai nuo klausytojų skaičiaus, nuo 85 iki 160 rub.

DIREKCIJA